

Sygn. akt II K 1105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mirosława Gąska

po rozpoznaniu w dniu 30.03.2017 r. sprawy karnej

R. P. s. Z. i K. z d. J., ur. (...)

w G., zam. (...)-(...) G. ul. (...), obywatelstwa polskiego,

o wykształceniu zawodowym, z zawodu monter pomp, pesel (...), karanego sędownie,

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 listopada 2016 roku ok. godz. 8:30 w miejscowości G. na ul. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. koparko-ładowarkę marki (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 9:16,

a następnie 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godzinie 9:18 oraz 0,91 ,g/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 9:30, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk przez Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny sygn. akt. (...), (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **R. P.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest z art. 178a§1 i 4 kk i za to na mocy art. 178a§4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.
3. Na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych).
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1105/16

UZASADNIENIE

Oskarżony R. P. był dotychczas karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt (...), za czyn z art. 178a § 1 k.k. oskarżony został skazany na karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt (...), za czyn z art. 244 k.k., w związku z

nie zastosowaniem się przez oskarżonego do w/w środka karnego, skazana go na karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin. W dniu 6 października 2014 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w G., sygn. akt (...), za czyn z art. 178a § 1 k.k., oskarżony został skazany na karę pozbawienia wolności na okres sześciu miesięcy, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat. W dniu 17 maja 2016 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w G., sygn. (...), oskarżony ponownie został skazany za czyn z art. 244 k.k. za nie zastosowanie się do środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

dowód : karta karna k. 9 akt, odpisy wyroków SR w G. k. 11-14

W dniu 21 listopada 2016 r. około godziny 8.30 oskarżony R. P. jechał ulicą (...) w G. koparko-ładowarką marki (...). Tam został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji. Poddano go badaniu urządzeniem (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które o godz. 08:35 wykazało 0,87 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie udano się z oskarżonym do Komendy Miejskiej Policji w G., gdzie poddano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. A 2.0 nr (...), które wykazało: o godz. 9:16 – 0,91 mg/l, o godz. 9:18 – 0,90 mg/l, o godz. 9:30 – 0,91 mg/l zawartości alkoholu we krwi.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k – 33v; protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k – 2-3, świadectwo wzorcowania – k. 4

Oskarżony R. P. przyznał się do winy. Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego należy dać wiarę bowiem są spójne z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także dowody z dokumentów w postaci protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości, świadectwa wzorcowania, albowiem były one w pełni rzetelne, miarodajne, zostały sporządzone w przepisanej formie przez osoby do tego uprawnione. Ponadto Sąd nie miał żadnych racjonalnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność tych dowodów z dokumentów.

W tym stanie rzeczy вина oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia kto znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Z kolei w myśl art. 178a § 4 k.k., jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony naruszył powyższe przepisy, bowiem w dniu 21 listopada 2016 roku ok. godz. 8:30 w miejscowości G. na ul. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. koparko-ładowarkę marki (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 9:16, a następnie 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godzinie 9:18 oraz 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w badaniu o godz. 9:30, będąc wcześniej prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. przez Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny sygn. akt. (...), (...).

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W stosunku do zarzucanego oskarżonemu R. P. czynu jako okoliczność obciążającą Sąd uznał jego wcześniejszą wielokrotną karalność oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, polegający na naruszeniu dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Kierowanie pojazdem mechanicznym po spożyciu alkoholu, w sytuacji, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła 0,91 mg/l oraz 0,90 mg/l rażąco naruszało reguły

ostrożności w ruchu drogowym oraz zagrażało wystąpieniem bardzo poważnej szkody. Zdaniem Sądu oskarżony miał świadomość, że jest w stanie nietrzeźwości. Będąc wcześniej karany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości zdawał sobie sprawę z wpływu alkoholu na organizm człowieka, a w szczególności na zdolność postrzegania i reakcji prowadzącego pojazd. Mimo to, w stanie nietrzeźwości, zdecydował się poruszać pojazdem mechanicznym po drodze publicznej.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał skruchę okazaną przez oskarżonego i podjętą przez niego terapię przeciwalkoholową.

Za czyn z art. 178a § 4 k.k. przewidziana jest kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W myśl art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Nadto przepis art. 69 § 4 k.k. stanowi, że wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178 a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Sąd uznał, iż karą najbardziej adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, będzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczonej karą, w przekonaniu Sądu, spełni wobec oskarżonego cele prewencyjne i represyjne, przekonując go, iż złamanie prawa nie jest bezkarne. Uświadomi mu naganność jego postępowania, nieuchronność i surowość sankcji karnych w przypadku popełnienia przestępstwa, a także nieopłacalność tego typu zachowania w przyszłości. Zdaniem Sądu wymierzona kara wywoła odpowiedni oddźwięk społeczny i przekona wszystkich uczestników ruchu o konieczności bezwzględnego podporządkowania się przepisom dotyczącym ruchu drogowego. Analizując wszystkie okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż z uwagi na wcześniejsze skazanie oskarżonego na karę pozbawienia wolności, w niniejszej sprawie nie zachodzą wobec niego okoliczności, które pozwalają na zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, wymienione w art. 69 § 1 k.k., jak i wskazane w art. 69 § 4 k.k. Oskarżony R. P. jest sprawcą niepoprawnym. Naruszając podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, okazał wyjątkowe lekceważenie dla wyroku sądowego, naruszając tym autorytet wymiaru sprawiedliwości. Z uwagi na dyspozycję art. 69 § 1 k.k. możliwe było wymierzenie tylko kary o charakterze bezwzględnym, tj. bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. oraz art. 43a § 2 k.k.

Sąd w przedmiotowej sprawie zobligowany był do orzeczenia wobec oskarżonego R. P. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł.

Z uwagi na niski miesięczny dochód oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r., o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 z 1983 poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. Skarb Państwa.